

[Bente Juncker]

bekendt, det er så beskedne beløb, vi giver i hædersgaver; sigtet er jo, at vi skal gøre noget for dem, der lider nogle afsavn som følge af besættelsen.

Når ministeren siger, at dette koster 2,8 mio. kr., vil jeg sige, at det bekymrer mig ikke spor. Ganske vist har vi en finanslovaftale med regeringen, men dette er sådan nogle småpillerier, at vi overhovedet ikke kan tage hensyn til det. Vi ønsker dette lovforslag gennemført hurtigst muligt, og jeg mener, det er direkte tarveligt at købslå om ca. 1 mio. kr. på dette område.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig forslaget. Principielt synes vi ikke, det er ligegyldigt, om det koster det ene eller det andet beløb. Vi er villige til at finde disse midler et andet sted, sådan at vi stadig væk holder linjen med hensyn til finansloven, men vi støtter forslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti synes, at det er et glimrende forslag med et rigtigt sigte, som vi med glæde støtter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Dagpengeret til visse studerende).

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 5/2 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Efter forslaget, som i det væsentlige er en genfremsættelse af det forslag, som Kristeligt Folkeparti fremsatte den 4. oktober 1990, ønskes dagpengeloven ændret, således at studerende, der har fået bevilget orlov fra studier på grund af graviditet, barsel og adoption, får ret til dagpenge fra kommunen.

Efter forslaget skal dagpengene beregnes efter reglerne om beregning af kontanthjælp efter bistandsloven – en mærkelig konstruktion, forekommer det mig, specielt set i lyset af, at studerende gravide allerede i dag har mulighed for at modtage kontanthjælp.

Hvad angår mulighederne for økonomisk støtte efter bistandsloven til gravide kvinder, kan jeg oplyse, at graviditet og fødsel betragtes som en social begivenhed, der kan begrunde udbetaling af kontanthjælp efter lovens § 37.

Det er en hovedregel i bistandslovens § 40, stk. 3, at der ikke kan ydes hjælp til personer under uddannelse, men denne hovedregel er fraveget ved bestemmelsen i Socialministeriets bekendtgørelse af 7. august 1990 om uddannelsessøgendes ret til kontanthjælp efter bistandsloven i særlige tilfælde.

Det er således nævnt i bekendtgørelsen, at der kan ydes kontanthjælp til en uddannelsessøgende, som har behov for hjælp på grund af sygdom, graviditet, fødsel eller ophør af samliv med ægtefællen, ligesom der kan ydes hjælp til en uddannelsessøgende, der har fået bevilget orlov fra uddannelsesinstitutionen.

Det er da rigtigt, at det fremgår af bekendtgørelsen, at lovens øvrige betingelser skal være opfyldt, før der kan ydes løbende kontanthjælp. Heri ligger et krav om, at der på tilsvarende måde som for andre persongrupper skal være indtrådt en sådan ændring i den uddannelsessøgendes økonomiske forhold, at den pågældende ikke længere er i stand til selv at skaffe det fornødne til sit underhold.

Det er min opfattelse, at bistandsloven giver et tilstrækkeligt grundlag for at yde hjælp til studerende under graviditet og fødsel.

Ved den nye sygedagpengelov tillagde man det vægt, at beregningsreglerne blev forenklet, således at loven kunne blive lettere for kommunerne at administrere. Jeg finder det temmelig uoverskueligt, hvad indførelsen af et nyt sæt

[Socialministeren]

beregningsregler i dagpengeloven vil betyde for kommunerne.

Jeg kan tilføje, at en gennemførelse af forslaget også vil være et brud på et andet grundprincip i dagpengeloven, nemlig princippet om, at kun personer, der er erhvervsaktive og har en reel tilknytning til arbejdsmarkedet, er omfattet af loven.

I bemærkningerne til Kristeligt Folkepartis lovforslag står der, at studerende skal have samme ret til at modtage dagpenge som lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende. Men efter forslaget får studerende en gunstigere ordning end personer, der er tilknyttet arbejdsmarkedet. Studerende får således en langt gunstigere adgang til at indtræde i den anden af forældrenes dagpengeret.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget skal adgangen til at indtræde i dagpengeretten kunne ske ud fra en vurdering af, hvad der er mest hensigtsmæssigt i relation til studierne. For andre persongrupper skal der foreligge ganske særlige omstændigheder. Her tænkes der på død eller meget alvorlig sygdom. Det kalder jeg egentlig ikke en ligestilling.

Det kalder jeg det heller ikke, når der stilles forslag om, at studerende som den eneste befolkningsgruppe kan få forlænget dagpengeperioden ud over 24 uger efter fødsel og indtil starten på et semester. Alle andre kan kun få forlænget dagpengeperioden i den periode, hvor barnet indlægges på sygehuset. Jeg kalder det snarere diskriminering af den erhvervsaktive del af befolkningen.

Endelig vil jeg gøre en bemærkning til Kristeligt Folkepartis beregninger vedrørende forslagens merudgifter.

Så vidt vi i Socialministeriet kan se, er det i beregningerne forudsat, at den studerende i gennemsnit kun har en barselperiode på én måned. I Socialministeriet regner vi med en gennemsnitlig dagpengeperiode på 9½ måned, og vi har beregnet omkostningerne ved en udnyttelsesgrad på 70 pct. til ca. 123,8 mio. kr. og ved en udnyttelsesgrad på 90 pct. til 159,1 mio. kr., og det er jo unægtelig helt andre beløbsstørrelser end dem, der fremgår af lovforslaget.

Kort sagt mener jeg, at forslaget medfører forskelsbehandling, er administrativt uhensigtsmæssigt og medfører betydelige merudgifter på et område, hvor der i forvejen er udmærkede regler.

Regeringen afviser derfor forslaget.

Jytte Andersen (S):

Sidste gang, vi behandlede dette forslag, gav vi udtryk for en positiv holdning over for forslaget, og det vil vi gerne gøre igen.

Vi synes, der er al mulig grund til at se på, om de forudsætninger, der er til stede for ens valg, hvorvidt man gerne vil have et barn, eller man vil have en abort, ikke bør afhænge af økonomiske vilkår, som er for uoverskuelige, og det er jo dybest set det, der er forslaget med. Vi synes, der er al mulig grund til at se på de studerendes forhold, men når man gør det, bør det ske ud fra en bredere synsvinkel. Så handler det grundlæggende også om boligforhold, om økonomiske forhold og omsorgsopgaver i al almindelighed.

Vi synes altså, forslaget er et godt formål, og vi vil gerne være med til at prøve at finde nogle løsninger på problemet, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at jeg tror, der er grænser for, hvor mange sociale opgaver man kan lægge ind i dagpengesystemet, der, som socialministeren ganske rigtigt sagde, baserer sig på at yde lønkomensation efter et arbejdstab og en erhvervstilknytning.

Vi er åbne over for, at der skal findes en eller anden løsning af de studerendes problemer, men lægger stor vægt på, at det ikke bliver over dagpengesystemet, som sandt for dyden er uoverskueligt nok i forvejen og ikke trænger til flere knopskydninger.

Vi vil gerne være med til under udvalgsarbejdet at prøve, om vi kan finde nogle løsninger, nogle andre modeller end det, der er lagt op til i forslaget.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes, det er vigtigt allerførst at understrege, at de studerende jo allerede i dag har mulighed for at få hjælp gennem bistandsloven og dermed er dækket ind, hvis de i forbindelse med en graviditet får økonomiske problemer.

Dernæst vil jeg gerne understrege, at jeg i høj grad opfatter dette lovforslag som en undergravning af dagpengesystemet. Vi skal holde fast i, at det dagpengesystem, vi har, gælder for de erhvervsaktive, dem, der har en reel tilknytning til arbejdsmarkedet, og derfor skal vi lade være med at lukke op for, at også andre grupper bliver omfattet af dagpengesystemet.

[Eva Kjer Hansen]

I øvrigt synes jeg, det er en lidt ejendommelig model, man har valgt, idet man opererer med, at de pågældende skal ind under dagpengesystemet, men støtten skal beregnes efter reglerne om kontanthjælp i bistandsloven.

Endelig vil jeg gerne henvise til bemærkningerne til lovforslaget, hvori der står, at lovforslaget fremsættes som et led i bestræbelserne på at begrænse aborttallet.

Jeg synes, det er nogle helt andre ting, vi skal gribe fat i, hvis vi vil have begrænset antallet af aborter i Danmark. Det drejer sig i stedet for om at informere de unge og skabe en bevidsthed hos dem om, hvilket ansvar de påtager sig, når de vælger en abort. Det er den vej, vi skal gå; det er oplysning, det er information, det er en skærpet bevidsthed hos de unge om at sørge for at sikre sig mod graviditet og ikke sådanne sjove konstruktioner som dette her.

Med disse ord skal jeg sige, at vi i Venstre afviser forslaget.

Endelig skal jeg på vegne af fru Pia Christmas-Møller, der er forhindret i at være til stede på grund af møde andetsteds i huset, meddele, at De Konservative også afviser dette forslag.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne sige til fru Eva Kjer Hansen, at der er brug for mange forskelligartede initiativer til at begrænse antallet af aborter, og derfor er der ingen mening i, når der fremsættes et kontant, virkelig betydningsfuldt forslag vedrørende den sag, at afvise det med, at der også er andet, vi skal gøre. Jamen jeg er helt enig, vi skal gøre begge dele, men det er ingen grund til at afvise det foreliggende forslag, at man også har en anden god idé.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes bare, at det er værd at understrege, at det så er en sjov måde at argumentere for lovforslaget på, at det skal fremsættes som et led i bestræbelserne på at begrænse aborttallet. Man må ligesom vælge, hvilken måde man skal gøre en indsats på, og det er på den baggrund, jeg siger: Jamen vi har jo allerede i dag god mulighed for at hjælpe de gravide studerende, der kommer ud i en økonomisk svær situation.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jamen vi skal jo netop ikke vælge imellem. Vi skal bruge både-og.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg er meget enig i den sidste bemærkning fra hr. Glønborg. Det er ganske rigtigt, at oplysning, oplysning og atter oplysning er nødvendig i diskussionen om det høje aborttal. Men vi kan ikke bortforklare, at økonomi er en afgørende faktor for mange af de studerende, og hvis det økonomiske er afgørende for, om man vælger abort eller ej, er det i hvert fald vigtigt, at Folketinget bidrager til at opnå, at det ikke er det, der bestemmer, om man vælger abort.

Dette forslag er en genfremsættelse fra oktober 1990. Det er tanker, SF også har haft. Kristeligt Folkeparti lægger i bemærkningerne op til, at det forslag, SF har arbejdet med om selvstændig dagpengeret til fædre, og som Socialdemokratiet nu har fremsat, eventuelt kan sammenarbejdes med dette forslag under udvalgsarbejdet, og det vil SF gerne være med til at se på.

Som sagt er vi enige med Kristeligt Folkeparti i, at studerende, der bliver gravide, står i en vanskelig situation. Som det er nu, kan alle, der søger og får orlov fra studium eller uddannelse, få bistandshjælp i orlovsperioden, og det er fint nok. Det er også udmærket, at alle har ret til orlov, og at den periode, hvori der udbetales dagpenge, svarer til orlovsperioden. Sådan er det jo også nu, hvor der udbetales bistandshjælp.

I praksis er det ofte sådan, at det er et fuldt års orlov, der bevilges, for at man kan indtræde i uddannelsen på det niveau, man forlod. Men jeg synes, det kan være et problem, hvis orlovsretten ikke kan udnyttes, for det er ikke alle studerende eller mennesker under uddannelse, der har ret til orlov fra selve studiet. Det betyder f.eks. for nogle efg-elever og førsteårsstuderende bl.a. ved seminarier, at konsekvensen af, at de udnytter deres ret til barselorlov, er, at de udstødes af uddannelsen, idet de ikke kan få garanti for optagelse på ny, sådan at de kan starte forfra. Det synes jeg er et utrolig væsentligt spørgsmål, som vi må se nærmere på under udvalgsarbejdet og diskutere med undervisningsministeren.

Men som sagt synes jeg alt i alt, det er et fint forslag, og vi vil arbejde positivt sammen med partierne om det under udvalgsarbejdet.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal meddele, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte dette lovforslag. Det er efter Fremskridtspartiets mening ikke rimeligt, at man på denne måde særbehandler studerende på SU. Danmark har ikke råd til denne ekstraudgift for tiden, og skulle det vise sig, at Danmark blev så velhavende, at der kunne blive råd til en sådan ordning, er det Fremskridtspartiets overbevisning, at pengene bruges langt bedre på folk, der uforskyldt er blevet syge, eller på gamle. Det er langt vigtigere, at vi tilgodeser de syge og de gamle.

De unge studerende har jo i langt højere grad mulighed for at tilrettelægge deres hverdag, og hvis en studerende ikke kan vente med at få børn til efter studietiden, må det være den enkeltes afgørelse; det skal ikke give ekstraudgifter for samfundet. Vi mener således, at det er rimeligt med den nuværende lovgivning, hvor de unge studerende kan overgå til bistandshjælp.

I øvrigt skal jeg henvise til, hvad Fremskridtspartiets ordfører sagde, sidst dette lovforslag var fremme, og det kan ses i Folketingstidende 1990-91, 1. samling, sp. 1222 og 2131.

Bente Juncker (CD):

CD er meget enig i intentionerne i det forslag, Kristeligt Folkeparti har til debat i dag. Det er helt givet, at der er et problem for de studerende. Men jeg synes nu nok, Kristeligt Folkeparti overdriver lidt, når de i bemærkningerne skriver, at lovforslaget fremsættes som et led i bestræbelserne på at begrænse aborttallet. Der er da ingen, der tvinger kvinder til noget i dag, og slet ikke veloplyste studerende kvinder – den tror jeg ikke rigtig på.

Men det er da givet, at der er et problem, og Kristeligt Folkeparti søger at løse det over dagpengesystemet, men jeg kan ikke rigtig se, at studerende er dagpengeberettigede. Jeg synes ikke, det er den vej, vi skal gå. Venstres ordfører sagde så nydeligt, at de pågældende var dækket ind af bistandsloven. Ja, men jeg synes ikke, man bare skal sige, at de er dækket ind af bistandsloven, for vi skal så sandelig have folk til ikke at bruge bistandsloven, uden at det er nødvendigt.

Her er et nødvendigt behov, som jeg ikke kan overskue omfanget af. Kristeligt Folkeparti har sagt, at det beløber sig til 13,5 mio. kr., og vi kan måske få nogle andre tal i udvalget, men det er i

hvert fald af en størrelsesorden, der gør det til at operere med.

Jeg vil foreslå, at man inddrager undervisningsministeren i sagen, for det er også et problem for undervisningsministeren. Det er ham, der har lavet SU-loven. Hvorfor laver man simpelt hen ikke en hjemmel i SU-loven og får de gravide kvinder ind under den? Så har de samme satser, og så kører de det samme system. Så må man naturligvis ændre klippekortsystemet lidt, for de kan ikke blive færdige med studierne til helt den samme tid. Men en graviditet er jo ikke hvad som helst; det er noget, der kan synliggøres, og det bliver det jo. Så jeg mener, den rigtige vej er at få undervisningsministeren med til at se på, om han kan gøre noget her.

Vi er altså rimelig positive over for det sigte, der ligger i lovforslaget, og vi erkender, at der er et problem.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre er enig med Kristeligt Folkeparti i, at hvis der er studerende, der bliver gravide og har økonomiske problemer, skal samfundet selvfølgelig kunne støtte dem. Vi mener derimod ikke, at dagpengeloven er det rette område at tage fat i for at løse det problem, som vi altå er enige i skal løses, for hele ideen i dagpengesystemet er jo, at man er medlem af en a-kasse, og at man har været det i et vist stykke tid og har optjent ret til dagpenge, og de dagpenge udbetales i forhold til éns lønindtægt osv. Det ville egentlig være at undergrave dagpengesystemet at bruge dagpengeloven til noget andet, hvor velment det end er.

Derfor vil vi gerne gøre opmærksom på, at da vi i forsommeren 1989 ændrede reguleringen af SU-satserne – det medvirkede Det Radikale Venstre til imod S' og SF's stemmer – undersøgte den radikale gruppe, hvordan de studerendes vilkår var, hvis de blev gravide, mens de var studerende. Og vi fik oplysninger fra Socialministeriet, der sådan set bekræftes i det forslag, vi behandler i dag, om, at den type hjælp, man kunne få, og størrelsen af den er, som det også fremgår af forslaget, 5.300 kr. Det var lidt lavere dengang, men det er også et år siden.

Når Kristeligt Folkeparti nu siger, at bistandsloven altså ikke fungerer i alle tilfælde over for studerende, mener vi derfor, det er en oplagt opgave for Folketingets Socialudvalg at finde ud af, i hvilke situationer de studerende

[Marianne Jelved]

ikke kan bruge bistandsloven. Nu skal bistandsloven jo heller ikke bruges til alverdens ting, som fru Jytte Andersen og andre ordførere har været inde på. Derfor må vi finde ud af, hvad det reelle behov egentlig er for at sætte ind i virkelige transsituationer.

Det vil vi gerne medvirke til, men vi adværer imod at bruge dagpengeloven til det, fordi det kan føre til, at dagpengeloven kan bruges til alle mulige andre ting også, og det ville være utrolig uheldigt.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at takke for den positive tilkendegivelse, der fra flere sider er kommet om sigtet i Kristeligt Folkepartis forslag. Jeg kan oplyse, at vi har fået henvendelser fra en del gravide, både i skriftlig og mundtlig form, hvor situationen har været den, at de har stået med et konkret økonomisk problem. Enten fik de foretaget en abort, eller også ville de ikke have mulighed for efter fødslen at vende tilbage til studiet – de måtte afbryde studiet.

Så er der flere, der har sagt: Jamen kunne vi ikke finde en anden løsningsmodel end dagpengesystemet? Jo, det er vi meget åbne over for. CD's ordfører nævnte SU-reglerne, og her er vi kommet med et andet løsningsforslag, men det er løsningen af et problem og ikke metoden, der er afgørende for os. Jeg synes, det lyder rigtigt i højere grad at prøve at koordinere det med undervisningsministeren. Vi tager ikke patent på en bestemt metode.

Dernæst vil jeg gå lidt dybere ind på socialministerens argumenter. Det første argument for at afvise forslaget var jo, at der allerede i dag kan ydes kontanthjælp til en uddannelsessøgende, som har behov for hjælp på grund af sygdom, graviditet, fødsel eller ophør af samliv med ægtefællen, ligesom der kan ydes hjælp til en uddannelsessøgende, som har fået bevilget orlov fra uddannelsesinstitutionen. Men lovens øvrige betingelser skal jo også være opfyldt, før der kan ydes løbende kontanthjælp. Der skal bl.a. være indtrådt en sådan ændring i den uddannelsessøgendes økonomiske forhold, at pågældende ikke længere er i stand til selv at skaffe det nødvendige til sit underhold. I den forbindelse henviser ministeren til bekendtgørelse nr. 570 af 7. august 1990, men den er jo ikke ændret reelt for så vidt angår uddannelsessøgende i forhold til bekendtgørelse nr. 429 af 11. juni

1986, som ikke har været tilstrækkelig til at hjælpe uddannelsessøgende, som har behov for hjælp på grund af graviditet eller adoption.

Kristeligt Folkeparti finder det ikke rimeligt, at uddannelsessøgende skal dokumentere, at de har behov for hjælp, når de mister indtægten på grund af barselorlov, i modsætning til personer med reel tilknytning til arbejdsmarkedet, som har ret til dagpenge. Vi mener, man må give uddannelsessøgende den samme ret til dagpenge eller foretage en ændring af SU-systemet. Det er en anden måde at løse det samme problem på, og jeg forstod, at også Socialdemokratiet var åben over for at gå den vej.

Ministeren anfører også, at forslagens beregningsregler og det forhold, at personer, der ikke har en reel tilknytning til arbejdsmarkedet, foreslås omfattet af loven, skulle medføre et brud på grundprincipper i dagpengeloven. Det er da rigtigt, at det er en udvidelse af anvendelsen. Man kunne jo så sige, at det vel også må være i orden at foretage en vis justering. Dagpenge-reglerne er for de erhvervsaktive, og SU-reglerne er for de studieaktive, altså er der kun bistandshjælpen tilbage, hvis den studerende kan dokumentere et behov for hjælp, i modsætning til den erhvervsaktive, der modtager dagpenge uanset øvrige økonomiske forhold.

Det er det forhold, som vi ikke synes er rimeligt, men jeg forstår også, at der er et flertal her i salen, som er parat til at gå ind og se på en løsning af problemet. Jeg hører, at der er mest stemning for ikke at bruge vores model, men SU-modellen, og det vil vi meget gerne se nærmere på, for kan uddannelsessøgende få den ret, vi ønsker, på en anden måde end den, vi har foreslået, er det helt fint for vores vedkommende.

Endvidere hævder ministeren, at studerende efter vort forslag får en gunstigere ordning end personer, der er tilknyttet arbejdsmarkedet, men det sker jo på områder, hvor det er nødvendigt for at give uddannelsessøgende en reel mulighed for at vælge barnet i stedet for abort under studierne. Det er muligt, at den kvinde, der forventer at aflevere sin afsluttende rapport kort efter fødslen, vælger abort, hvis hun ikke kan få det nyfødte barn passet, mens hun gør studierne færdig. Det er nogle specielle situationer, som har været baggrunden for den udformning, vi har givet forslaget.

[Kofod-Svendsen]

Vi takker for, at der er tilkendegivet et flertal for at finde en løsning. SF nævnte, om man yderligere kunne koordinere nogle ting. Det må selvfølgelig afhænge af, om man vælger SU-reglerne; ellers bliver det knap så naturligt.

Men vi vil med et åbent sind gå ind i udvalgsarbejdet og kan konstatere, at der skulle være et flertal for at finde en løsning, som er hensigtsmæssig, og som vil være til hjælp for de studerende, som har brug for den hjælp, vi mener der er behov for. Dermed er vi yderst tilfredse, for så tegner der sig et flertal for, at vort sigte kan blive imødekommet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbetlutning om indførelse af omsorgsdage med fuld lønkompensation.

Af Hanne Thanning Jacobsen (SF) m.fl.
(Fremsat 8/2 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Socialministeren (Else Winther Andersen):**

Efter forslaget fra SF skal regeringen pålægges at fremsætte forslag om, dels at retten til fravær ved barnets første sygedag med fuld løndækning udvides til hele arbejdsmarkedet, dels at hver af forældrene herudover afhængigt af barnets alder får ret til tre eller fem dages fravær årlig pr. barn ligeledes med fuld løndækning. Enlige forældre får efter forslaget dobbelt fraværret.

Som bekendt har spørgsmålet om forældres muligheder for pasning af syge børn og det bredere begreb omsorgsdage flere gange tidligere været drøftet her i Folketinget, senest den 9. november 1990, hvor SF's lovforslag om ændring af dagpengeloven var til første behandling. En bestemmelse om omsorgsdage med ret til dagpenge var da en del af forslaget.

Ved denne lejlighed sagde den daværende socialminister, at spørgsmålet om omsorgsdage og frihed ved barnets sygdom i høj grad hører hjemme i forhandlingerne mellem lønmodtagere og arbejdsgivere. På store dele af arbejdsmarkedet har det været muligt at indgå aftaler om fravær ved barnets første sygedag. Det er vel det bedste bevis på, at disse problemer med fravær ved børns sygdom kan klares ved forhandlingerne på arbejdsmarkedet. Det er så op til arbejdsmarkedets parter at prioritere de ønsker, der er, om forbedringer på området.

Det er derfor fortsat regeringens holdning, at arbejdsmarkedets parter selv må forhandle sig til rette på dette område, også selv om jeg kan se nogle rigtige elementer i tanken om at forbedre børnefamiliernes vilkår med omsorgsdage.

Jeg mener i øvrigt, at den foreslåede ordning med fuld lønkompensation er en meget udgiftskrævende ordning. De økonomiske konsekvenser af den del af lovforslaget, der vedrører 3-5 dage ud over børnenes første sygedage, kan med usikkerhed opgøres til ca. 1,1 mia. kr., som SF har vurderet dem til. Dog skal det bemærkes, dels at specielt forudsætninger om udnyttelsesgraden på 33 er særdeles usikker, dels at der i bemærkningerne til lovforslaget ikke synes at være regnet med udgifter til udvidelse til hele arbejdsmarkedet af retten til fravær med fuld løndækning ved barnets første sygedag.

Desuden skal man være opmærksom på, at der skal opbygges et ikke ubetydeligt administrativt apparat, for at den af SF foreslåede ordning kan gennemføres. Jeg vil gerne gøre opmærksom på baggrunden for, at min forgænger i maj 1990 nedsatte et udvalg til at se på spørgsmålet om forældres pasning af syge børn.

Baggrunden var, at man især fra LO's side var interesseret i inden de forestående overenskomstforhandlinger at få belyst forskellige modeller økonomisk og administrativt. Det var således forudsat, at de opstillede modeller kunne indgå i de kommende overenskomstforhand-